

גיליון מס' 1717 \* י"ט בחשוון תשס"א \* 17 בנובמבר 2000 \* כפר הנשיא

## עכשיו

מילים ולחן: בצלאל אלוני  
עיבוד: אלדד שרים

עכשיו.

כשהשער כבר פרוץ.  
עקבותיך שם בחוץ.  
מחכה עוד שתשוב.

עכשיו.

כשהרוח משתנה.  
וכל יום רודף שנה.  
אני עוד מקווה.

לא, לא נורא עוד אתגבר.  
מכל כאב אבין יותר.  
אבין יותר שאין מה למהר.  
ורק הטוב בינינו ישאר.

עכשיו.

כשחיך הם חיי.  
ואתה בלעדי.  
מבכה את לילותי.  
אני עוד מקווה.

לא, לא נורא עוד אתגבר...

## העמוד הפותח

ובכן, על אף ולמרות הכל, שוב אנחנו כאן.  
שבוע חדש - עלון חדש...

השבוע, תודה מרגשת ממשפחת איסטון, הודעה מיצחק עדר לגבי החלפת תעודות זהות, ואדי בפניה מרגשת לציבור שאכפת לו - להרשם לצוות שבדק את מודל ההתפרנסות. אריק א' מנסה לנער קצת את האבק שהצטבר על ה'ציונות' שלנו, וחותמים את העלון שני

ספורים חביבים לילד ולמשפחה.

מאחר ומעטים הם המאמרים עליהם ניתן לכתוב השבוע, אני מנצלת את המקום שנותר ופונה לכל מי ששקל אי פעם לכתוב קצת לעלון - אנו מחפשות כותבי 'פרורים' נוספים, קצת לתגבר את הקבוצה המצומצמת - אז אנא מכם - מי שרוצה שיקום ויפנה לדורית או אלי.

שתהיה לכולנו שבת קסומה  
**דליה** - בשם המערכת

# ימי הולדת

19/11 שאולי איסטון  
יפעת וויסבקר  
גל עטיר (נכד-ר. מנה"גורסקי)

20/11 שושי קרופר  
דוד תלם  
תום ליפשיץ (נכדה-עדר)  
מיקלה בלור (נכדה-בן-חיים)

22.11 מאיר ריינס  
רותי גדליזון  
דנה וויטהם  
נופר מלינה  
דורון בולדווין

23/11 אדווה כץ

25/11 ריצ'ל פלינק-ג'קסון  
חרלוטה מרקוסון  
דורם וולאך  
ענבל פרנק (נכדה)

26/11 מירית קוניגס  
דביר בן רשף  
דורין אגמון (נכדה-מרקוסון)  
איתי נוימן (נכד-נאי)  
מיקה מרקוסון

# ימי נישואין

20/11 ג'וליה ואריה ניצן  
שוש וזמי בן-צבי

22/11 אדווה ואריאל סינה

# פרורים מהשולחן

ביום ראשון האחרון, הלכה לעולמה הגב' **לאה רבין**. היא נפטרה לאחר מחלה קשה, ומאוד קרוב ליום השנה של בעלה - יצחק רבין ז"ל. יהי זכרה ברוך.

וביום ראשון בשבוע שעבר, התכנסו **ילדי התלתון** הצעיר ודיברו רבות על הגב' **לאה רבין** ז"ל, ואז, באופן מאוד ספונטני החליטו לצייר לה ציורים ולשלוח ברכות החלמה. שי - מדריך התלתון קיבל טלפון מלשכתה של לאה שהיא הספיקה לראות את הציורים לפני מותה.

בשבוע הבא, נוסעים חברי **מקהלת הגליל העליון** לרומא, לתחרות ע"ש המלחין פלסטרין. זוהי התחרות הראשונה בה משתתפת מקהלה זו, למרות שכבר היו בכמה קונצרטים. הם ישהו ברומא 8 ימים, בחלקם ישתתפו בתחרות ובחלקם יהיו בקונצרטים. לאחר מכן, יסעו ליומיים לפירנצה לקונצרטים - אחד פתוח לכולם והשני לכבוד הקהילה היהודית שם. אז **פול ג.**, **ג'וני וטומי** - שיהיה לכם בהצלחה ותהנו.

בשבוע שעבר התחתנו **זהר דבולט וחן רוט**. אז קודם כל - מזל טוב **לזהר, חן** ולכל המשפחה. **לורנה ונעמה** חזרו ארצה מוקדם מן המתוכנן כדי לשמוח עם המשפחה. ברוך שובכן. מספרים שהיה משהו משהו. ום חבריה אולי תקחו דוגמא ושזו תהיה החתונה הראשונה ולא האחרונה במילניום הקרוב, שבו יוכלו כל חברי הקיבוץ להשתתף בשמחת המשפחה בחופה ובריקודים.

ביום רביעי, חגגו משפחת **דדוש** את בר המצווה של בנם בכורם - **ניב**. מזל טוב לכולם. חגיגת בר המצווה נערכה בגבעת אולגה, שם גם עלה **ניב** לתורה ביום חמישי. אז שוב מזל טוב.

ברוכה החוזרת **לאפרת אלמן**. לאחר שהות לא קצרה בארה"ב. ברוכים הבאים גם לכל החוזרים מחופשים אלו ואחרים ולכל הנוסעים- תהנו.

**יובל וטומי** נסעו לשבוע קורס מתרימי דם. מקווים שנהניתם ושלמדתם וכמובן שגם תנצלו את הידע.

לאחר כחודש של אפס תפוסה / אפס לינה, **המלונן** שוב מתחיל להתמלא. תספרו לחבריכם ולמשפחותיכם על המבצע המדהים של חודשי נובמבר-דצמבר (פרטים בלוח האלקטרוני ובלינה הכפרית).

בתקוה שבשבוע הבא לא נשמע עוד דברים עצובים, לא על מלחמות, ולא על הרוגים ושיהיה לכולם נעים, נחמד ושקט.

שבת שלום - **דורית ב'**

**נזכור את יקירנו**  
**כ"ו בחשוון תש"ן (1989) - נוח (נוקי) שיין**

## תודה

אנו רוצים להודות מעומק ליבנו לכל חברי כפר הנשיא שתמכו, עזרו והתעניינו במשך השנה האחרונה הקשה שעברה עלינו עקב מחלתו של שאולי.  
תודה מיוחדת לאלה שתרמו דם לאחרונה עבורו ולאלה שרצו לתרום, אבל לא יכלו מסיבות כאלו ואחרות.  
אנו מאוד מרוגשים מהאהדה והחברות החמה של כולם.  
**שאולי, עדינה, אליין ואלן איסטון.**

## מהמרכולית

במרכולית ישנם כמה לוחות שנה ויומני שולחן שקיבלנו מספקים שונים.  
מי שזקוק, מוזמן לבוא ולקבל **מפול**.

## מחדר האוכל

לכל אלה שביקשו לעבוד בתורנות חדר האוכל ולא נכנסו לרשימה, אנא שימו פתק בתא דואר 19. כרגע הרשימה מלאה, אך עוד כחודש יתפנו כמה מקומות.  
תודה וסליחה - **דנה ו**.

## מצל טוב

**זהר וחן נישאו**  
**מצל טוב לזוג הצעיר**  
**לשרה ודייב**  
**ללורנה**  
**לטלית, נעמה, יפעת, שירית ואוהד**  
**ולכל המשפחה**

## על תעודות זהות

לאחרונה, היו חברים שפנו אלי להחליף תעודות זהות בליות, לאחר שהם הכניסו בהם שינויים. חברים אלו נאלצו לשלם קנס של 65 ש"ח עקב כך.

ולכן - אין להכניס שום שינויים בספח של התעודה, כמו תוספות, מחיקות וכדומה. כמו כן, אין לגזור את כרטיס הפלסטיק כדי להקטין. כל שינוי כזה, נחשב כהשחתת התעודה, הגורמת לקנס, שעומד כאמור כעת על 65 ש"ח. כמו כן, צריך לזכור שעבור משרד הפנים, יש בתעודת הזהות 2 חלקים (כרטיס הפלסטיק וספח מנייר). בכל פניה, יש להציג את 2 החלקים כי הם משלימים זה את זה בפרטים הרלוונטים, כמו מצב אישי, כתובת, שמות ילדים וכו'.  
**יצחק עדר** - נציג מרשם התושבים במשק

## דו"ח - שמור

מצבנו החברתי, וגם הכלכלי, הוא בכי רע; אולי יש לכך קשר לעידן הנסיון לשינויים, ואולי לא, אבל בכל מקרה, יש לעשות "חושבים" רציני לגבי הפקת הלקחים. היה כבר נסיון פתטי אחד בעזרת סדרת הפגישות ה"מצחיקות" שיזם אגף החברה, בהדרכתן של מומחיות האזור, והסקת מסקנות, שלא אותרו או טופלו כראוי. וזה עתה, הגענו לנסיון חדש (עם שם מפוצל): הקמת צוות ל"בדיקת מודל ההתפרנסות". גם זה מעורר קצת גיחוך, אילו זה לא היה כל כך טראגי. אז אני רוצה שוב להתייחס לנושא, בשיא הרצינות.

דבר ראשון: זה עתה יצא דו"ח סיכום של ישיבת המועצה האחרונה, בנושא אותו "צוות", שלצערי איננו מבטא את מה שאירע באותה מועצה. לאחר שהועלה הנושא, והוקראו שמות החברים שהתנדבו לצוות, הובעה דעה חד-משמעית על חוסר האיזון בהרכב, ושלמעשה המשחק מכור. אי לכך, סוכם שאפשר להוסיף שמות נוספים, וזה לא מופיע בסיכום. למה? לא מגיע לחבר הפשוט דווח מאוזן ואמיתי?

לכן אני פונה כאן מעל דפי העלון ל: כל חבר או חברה, שמעוניינים להשתתף בקביעת עתידנו כקיבוץ, להתנדב לאותו צוות, ושמותיכם יאושרו בישיבת המועצה הקרובה. הרי ברור לכל שכאן מדובר במשכורות מלאות לחבר, שיעוות עוד יותר את חוסר הצדק החברתי. לדעתי, כיוון המחשבה הרובץ, הוא לא איך להגדיל את העושה הקיבוצי, אלא איך להגדיל את העושה האישית והפרטית של החבר, ואפשר אפילו להוסיף, של החבר אשר נמצא בעשירון העליון.

ואם אני כבר בשוונה, יש לי עוד הערת ביקורת, והפעם נגד ועדת ההגוי של המועצה, בנושא אחר. בישיבת המועצה הקודמת, התקבלה החלטה על תהליך מסוים, והנה באה ועדת ההגוי ושמה לקלס את אותה החלטה, וכמו בולדוזר, דוחפת תהליך אחר, המוגד ב-180 מעלות להחלטה שהתקבלה. למזלי, זעקותי נפלו על עוד כמה אזניים קשובות, שעמדו לצדי, ובעיקר הזדות לעיניהם הכחולות של אותם חברים, מנע הצער הפגום.

בסיכום, אני שואל את עצמי, האם כדאיות כל המלחמות האלה, על צדק ונוהל תקין, או להרים ידיים, ו"לעזאזל עם הכל".

שתיהן לנו שנת שלום, גם בבית, וגם בשטחים הכבושים.

**אדי**

## וירוסים

לאחרונה, נפגעו מספר מחשבים בוירוס המגיע עם קובץ נלווה לדואר אלקטרוני  
ATTACHED FILE. -  
הקובץ הוא בעל סיומת PIF או SCR. נא להזהר מקבצים כאלה.

הקבצים נראים לפעמים כמו תמונה או דו"ח כלשהו,  
כמו למשל: .....JPG.PIF או .....TXT.PIF  
נא לא להתפתו לפתוח אותם!!!

למידע נוסף: [WWW.SYMANTEC.COM/AVCENTER/](http://WWW.SYMANTEC.COM/AVCENTER/)

בהצלחה - **דוד א.**  
(האגף למלחמה באינתיפדת הוירוסים)

## בינינו לבין עצמנו

מי אנחנו, בימים קשים אלו?  
תיכננו לבלות תקופה של חודש ימים בחו"ל, לבקר נכדים ובני משפחה. חשבנו שיהיה נעים לראות את עונת השלכת (THE FALL) המרהיבה ביופיה בארצות הברית, ובין לבין, לפגוש קרובים קרובים באנגליה. ואז פרצה האינתיפדה השניה בעקבות ביקורו הטיפשי של אריאל שרון בהר הבית. כל התכניות בוטלו. אמרנו: "איך אפשר לבלות בחוץ לארץ כשיש נכד שמשרת בסדיר באזור בית לחם ועוד בן משפחה בגבול הצפון. זכרנו שבפעם האחרונה שהיינו בחו"ל, העירו אותנו בבוקר של שבת כדי לבשר לנו שיצחק רבין ז"ל נרצח, ולא ידענו מה לעשות עם עצמנו: לחזור הביתה או להשאיר. הצער של האח והגיסה לא יכול היה להשתוות עם הרגשתנו. הרי אחד משלנו, ראש ממשלה, איננו, והעם מוכה הלם ואנחנו רחוק מן הבית. נודה ולא נבוש שאנחנו כמו הישראלי הממוצע שאינו מתפקד כראוי אם הוא לא שומע חדשות מן הארץ כל חצי שעה או לפחות כל שעה... והרי אי אפשר לסמוך על שידורי ה-BBC או ה-CNN. וחברים לא מבינים אותנו: "מה שלא יהיה, מה שלא יקרה, לא תוכלו לעזור", הם אומרים. יש לנו הרגשה שורשית שבעת משבר צריכים להיות בבית. ואין כאן ביקורת על אלה שחושבים אחרת.  
יתכן שבהופיע השנתון הממשלתי לשנת תשס"א, נמצא שכר וכך מאות/אלפי ישראלים החליטו לרדת מן הארץ ויגידו בראיון לאיש 'ערוץ 1', בנמל בן-גוריון, זה תמיד בבן גוריון חמש דקות לפני טיסתם להונולולו, או לארה"ב (הדמוקרטיה הטובה בעולם??!!), או לגרמניה חלילה ("ביזנס איז ביזנס ולא כולם אנטישמים) או לקנדה ("מקום בדיוק כמו החרמון אבל בלי סורים והחמאס"). ומה יעשו שם? מלבד הפרנסה: (Never been better, here you can drive your taxi without כל הקללות.... רד מהכביש יא מניאק! ראית מה שהוא עשה לך? הוא בטח נהג ישראלי").

או ("לא תאמין, אני מוכר עוגות אנגליות למהגרים מאירלנד חה חה. בארץ מכרתי פלאפל סוג ב' לאותם אירים שהתלוו לפופ כשביקר. אני כאן רק בשביל הכסף....") יש ויכוחים: עם הבן שרוצה לחזור לארץ להתגייס, ועם הבת שיש לה חבר שאבא שלו נוצרי פונדמנטליסט ששונא יהודים להיות ישראלי בחו"ל לחופשה קצרה זה מקסים. לחיות שם זה לחיות בגיהנום של ספקות שמי אני? מה אני? מה אני עושה כאן? מה הם עושים שם בתל-אביב, בשכונת התקווה, במחנה יהודה, בקיבוץ? אני יהודי? להתבולל? לחזור?  
בגיל 17 החליט נער יהודי שכותב שורות אלו יהיה חלוץ, חבר קיבוץ, ישראלי וזאת היתה אחת החלטות החשובות והנכונות ביותר שהחליט אותו נער שהיה אני.

אולפן - כן או לא  
בשעה שהמדינה מתקשה להסתדר במסיק זיתים, קטיף תפוזים ואתרי הבניה שוממים בהעדר פועלים פלסטינאים, אנחנו, בכפר הנשיא, מעוניינים בדבר אחד: כסף, כסף ולעזאזל עם הציונות. בגלל תסביך הגרענות ופחד הבנקים, אנחנו מוכנים להקריב את הכל - קודם את האולפן שמחזוריו השונים צרפו חברים לא מעטים לשורותינו, וגם את משק הילדים וזה כדי לחסוך 50,000 ש"ח (רבע מהסכום שאגף החינוך נדרש לחסוך!!!) קשה להבין את אנשי הכלכלה שלנו: כל הלהט לחסוך לא מנע ממועצת החברים לאשר העסקת מרכז משאבי אנוש חיצוני בסכום חודשי של בין 5000-6000 ש"ח כל חודש בעד שני ימי עבודה בשבוע. בינתיים, לא למדנו כלום מתולדות המושבות הראשונות שמספר הפועלים הערבים בהן עלה, לעיתים, על מספר המתיישבים היהודים. התוצאה היתה שבני האיכרים בחלו בעבודה קשה

והעדיפו ללמוד בחו"ל שם השתקעו לא מעטים מהם. אצלנו יש תאילנדים - "רק שניים שיעבדו במטע" (דברי מרכז המשק) ובינתיים עובד תאילנדי בשטיפת כלים.

מצדדי השינוי דיברו על זה ש"מענה החבר שצריך לפרנס את משפחתו לא ילך לעבודה אלא ילך לעבוד". התוצאה היא שיש חברים מובטלים וזלזול בנסיון תלמידי האולפן ללמוד לעבוד עבודה פיסית בפעם הראשונה בחייהם. גם מיסדי קיבוץ זה התקשו תחילה להתמודד עם עבודה מפרכת, אבל אצלם חוסר הנסיון היה על חשבון איכרים אנגליים שהעסיקו אותם בימי ההכשרה בתקופת מלחמת העולם השנייה. היתה להם הרבה סבלנות לאנגלים אלה שגם הם היו צריכים להתפרנס. אולפן כן או לא - זו שאלה עקרונית שאסור להשאיר את תשובתה בידי המועצה הכלכלית או החברתית, שמסוגלות לחסל את הכל למען רווח מפוקפק לזמן קצר. רצוי לקרוא את התקנון שאישרנו לפני שבוע. שם, בסעיף מס' 3 כתוב: "הקיבוץ הינו התאגדות חופשית של אנשים למטרות התישבות, קליטה, קיום חברה שיתופית ותרבות יהודית המאורגנת על יסודות של בעלות הכלל על הקניין, עבודה עצמית, שיויון ושיתוף בכל שטחי היצור, הצריכה והחינוך". אתם ואני הצבענו בעד התקנון שלא בקלות ישונה. נדרוש שסעיף זה יקום. בשבועות הקרובים נתייחס לעוד כמה סעיפים שחשובים במשמעותם לגבינו כקיבוץ. "להתראות בבריקדות" מי אמר למי ומתי?

שבת שלום - **אריק א'**

# סיפורים לילד ולמשפחה

## הצורף והמפוח

מתוך "סיפורי הטיפשים המצחיקים ביותר - שלמה אבס

צורף אחד מן העיר, נסע לבקר את החבר שלו, הצורף שבכפר. כשהגיע אל חברו, ראה אותו מתכופף אל האש ונושף בה כדי להגדיל אותה. שאל הצורף מן העיר: "למה אתה מתאמץ כל כך?" ענה הצורף מן הכפר: "ומה אעשה? עלי להגדיל את האש!" אמר האורח: "תוכל להגדיל את האש בעזרת מפוח. מחר, כשאחזור לעיר, אשלח לך מפוח כזה." וכך, למחרת, הצורף מן העיר חזר לביתו ושלח מפוח לחברו שבכפר. כעבור מספר חודשים שוב נסע הצורף מן העיר לבקר את חברו, הצורף שבכפר. והנה, שוב ראה אותו מתכופף ונושף באש כדי להגדיל אותה, והמפוח היה מונח בצד ללא שימוש. שאל הצורף מן העיר: "למה אתה לא משתמש במפוח?" אמר הצורף מן הכפר: "המפוח לא עוזר לי." לקח הצורף מן העיר את המפוח, קרב אותו אל האש והפעיל אותו. מיד עלתה האש וגדלה מאוד. "אה, כך עושים זאת!" נאנח הצורף מן הכפר, "ואני ניסיתי להפעיל את המפוח בלי להדליק אש."

## הקוף, השועל והמלוכה

מתוך: "משלי לה-פונטין - 100 סיפורים נחמדים מאוד"

כאשר מת האריה, מלך החיות, התאספו החיות בארמון, לבחור להן מלך חדש. כל אחת מהן מדדה את כתר המלוכה, אבל הוא לא התאים לאף חיה - עד שהגיע תורו של הקוף: הוא שיחק עם הכתר, השתולל וקפץ, עד שהכתר נכרך סביב צווארו ואי-אפשר היה להסירו. אמרו החיות: "נפלא! יש לנו מלך! כל הכבוד לקוף!" רק השועל התפלל על הבחירה המשונה: "טיפש שכזה! איזה מין מלך הוא זה?"

הכין השועל מלכודת, פנה אל הקוף ואמר לו: "מלכי הרם! בוא איתי ואראה לך אוצר זהב יקר. כולו שלך, המלך!"  
עזב הקוף את ענייני הממלכה, רץ לחפש את האוצר - ונפל למלכודת.  
אסף השועל את החיות ואמר להן: "הנה המלך שלכן! אפילו את עניניו שלו עצמו אין הוא מצליח לארגן!"  
מיד פוטר הקוף מתפקידו.

---

**"Digi Divrei"** - The voice of the village (digital version)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write / respond / complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!

David Ellman: [dellman@kfar-hanassi.org.il](mailto:dellman@kfar-hanassi.org.il)

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

[www.kfar-hanassi.org.il/telcomm/](http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm/) בואו לבקר ב.....

---

**"Too many times we confuse motion with progress."**